

Ochrona środowiska przed hałasem i wibracjami

Z przepisów ustawy o ochronie środowiska wynika dążenie do zapobiegania powstawaniu hałasu i wibracji, a szczególnie przenikania ich do środowiska. Polskie rozwiązania prawne określają dopuszczalne normy emisji hałasu i wibracji do środowiska, nie jest zaś ustalany maksymalny poziom głośności konkretnych urządzeń. [1]

Dopuszczalne poziomy natężenia hałasu (określane w decybelach) regulowane są przez 2 rozporządzenia. Rozporządzenie z 1980 roku jako kryterium wyróżniające hałas wyznacza uciążliwość dla ludzi i środowiska rozprzestrzeniających się w powietrzu fal akustycznych.

Osoby fizyczne i prawne zobowiązane zostały przez nie do stosowania w swojej działalności technologii ograniczających lub – jeśli to możliwe – eliminujących powstawanie hałasu. Jeżeli istnieje taka potrzeba, źródło hałasu należy izolować poprzez utworzenie strefy ochronnej wokół niego. Zabroniono wykonywania czynności powodujących hałas w godzinach od 2200 do 600 w miejscach zabudowy mieszkaniowej oraz w sąsiedztwie szpitali i sanatoriów. [2]

Załącznik do rozporządzenia określa tzw. równoważny poziom dopuszczalnego natężenia dźwięku (stanowiący średnią wartość poziomu dźwięku w czasie obserwacji) – jest on wyższy w godzinach 600 – 2200 a niższy w porze nocnej oraz maksymalny krótkotrwały poziom dźwięku.

Dopuszczalne natężenia hałasu zróżnicowano też według kryterium terenu, na jakim występują. Na tej podstawie wyróżniono pięć grup[3]:

1. obszary ochrony uzdrowiskowej, chronionego krajobrazu, o walorach wypoczynkowych, parki krajobrazowe, obszary

- dzielnic i obiektów zabytkowych;
2. tereny otaczające sanatoria i szpitale, podmiejskie osiedla mieszkaniowe, podmiejskie tereny wypoczynkowe;
 3. tereny zabudowy mieszkaniowej położone w pobliżu ulic o natężeniu ruchu poniżej 1000 pojazdów na godzinę, zamieszkania zbiorowego, opieki społecznej, placówek naukowych, zabudowy związanej z wielogodzinnym pobytem młodzieży;
 4. tereny zabudowy mieszkaniowej o natężeniu ruchu do 2000 pojazdów na godzinę, parki w miastach, ogrody działkowe, tereny rekreacyjno- sportowe;
 5. centralne części miast o różnych typach zabudowy (mieszkaniowa, handlowa, usługowa, biurowa) lub z ulicami o natężeniu ruchu ponad 2000 pojazdów na godzinę.

Najbardziej restrykcyjne normy występują w grupie pierwszej, najmniej w piątej.

Gminy powinny podejmować odpowiednie działania w celu ochrony przed hałasem, czyli uwzględniać ten cel w planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach społeczno-gospodarczego rozwoju terenu, kontrolować przestrzeganie przepisów w tej dziedzinie i przeprowadzać pomiary natężenia hałasu. Rozporządzenie nakazuje również stosowanie środków mających na celu eliminację lub chociaż ograniczenie wibracji (drgania przenoszone przez podłoże gruntowe lub konstrukcję budynków). Do środowiska nie mogą przenikać wibracje o natężeniu wpływającym ujemnie na zdrowie ludzkie oraz zagrażające konstrukcji budynków.[4]

Wydane w 1998 roku rozporządzenie również określa dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, ale zastosowane zostały odmienne (bardziej szczegółowe) kryteria podziału warunków dopuszczalności maksymalnego poziomu hałasu. W załączniku określono dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez linie energetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych.[5]

Normowany jest także maksymalny dopuszczalny poziom hałasu, którego źródłem jest samochód lub motocykl. Muszą być tak skonstruowane i utrzymywane w takim stanie, aby mierzony w określonych warunkach poziom hałasu nie przekraczał o 0.5 dB wartości ustalonej w trakcie badań homologacyjnych, lub jeśli pojazd takim badaniom nie był poddany – wartości określonych w rozporządzeniu.[6]

Przy tej okazji wspomnieć jeszcze można o przepisie kodeksu do spraw wykroczeń, który działania hałaśliwe, mogące „zakłócić spokój, porządek publiczny lub spoczynek nocny” traktuje jako podlegające odpowiedzialności karnej wykroczenie.

[1] Rozporządzenie Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 5 września 1980r. w sprawie stosowania środków chemicznych na ulicach, placach, i innych drogach publicznych (Dz. U. z dnia 17 września 1980, Nr 20, poz. 75)

[2] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. w sprawie ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami (Dz. U. z dnia 5 listopada 1980 r. Nr 24, poz. 90)

[3] Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z dnia 1 czerwca 1998 r. Nr 66, poz. 436)

[4] Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów (por. przypis 21)

[5] R. Paczuski, op. cit., s. 339

[6] R. Paczuski, op. cit., s. 345

Jeśli potrzebujesz pomocy w napisaniu pracy z zakresu ochrony środowiska, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - prace z ekologii

i innych kierunków pisane na (prawie) każdy temat.